

по български езикъ и литература въ Берлинския университетъ и професоръ и директоръ на Института за езикознание въ Свищовското висше търговско училище „Д. А. Ценовъ“. Сега живѣе въ София и се занимава съ литература и публицистика. Връзките си съ Севлиево никога не е прекъсвалъ.

Съставилъ е ръководства за изучаване чужди езици (нѣмски, френски, английски и руски) и голѣма българска граматика за нѣмци — всички издадени въ Германия (Хайделбергъ). Написалъ книги за философията на Канта, за поезията на Ив. Вазоръ, за грамотността на българския народъ и пр. и много статии по философски, педагогически, литературни и други въпроси. Редактиралъ списания: „Знание“, „Ново знаме“, „Подвигъ“, в. „L'Echo de Bulgarie“ и др.

Авторъ е на драмитѣ: „Благолюбовъ“, „Отецъ Паисий Хилендарски“ и „Будителъ“, на повестта „Момчилъ юнакъ“ и на много разкази, стихотворения и литературни критики, печатани изъ разни списания и вестници. Превелъ е ценни произведения отъ нѣмски, руски и други езици.

Живѣлъ повече отъ десетъ години въ Германия, Белгия, Англия, Франция и Швейцария. Често пътува въ чужбина, за да следи по-отблизо политическото и културно-стопанското развитие на Европа. Награденъ съ ордени за участието му въ войнитѣ, съ германския желѣзенъ кръстъ, съ „Св. Александъръ“ (за литературна дейность) и пр.

**Иванъ Кр. Стойчевъ** — стр. 212. Роденъ въ градъ Асѣновградъ презъ 1886 г. като синъ на старъ учителъ-поборникъ, сподвижникъ на Левски, а по-късно фин. началникъ и въ гр. Севлиево презъ 1888-89 г.

Свършилъ Военното на Н. В. училище презъ 1906 год. и юридическия факултетъ при Соф. университетъ презъ 1923 г.

Презъ Балканската война командиръ на полускадронъ отъ 3 коненъ полкъ и адютантъ на ген. Н. Геновъ въ Мак-Одринското опълчение; презъ Свѣтовната война — командиръ на екскадронъ въ 2 и 4 конни полкове и личенъ адютантъ на Главнокомандувашия действащата армия.

Редакторъ на списанието на нашата конница отъ 1918 г. до сега, бившъ главенъ редакторъ на военнитѣ издания, пом. председателъ на военно-историческата комисия и първи началникъ на отдѣл. за военнитѣ музеи, паметници и гробове.

Пише и превежда отъ 1905 год. въ вестници и списания, главно по военно-исторически въпроси — изследвания и критически бележки. Награденъ е съ военния орденъ „за храбрость“ IV ст. I кл., сребъренъ медалъ „за наука и изкуство“, народния орденъ „за военна заслуга“ III ст. и много други наши и чужди отличия.

**Сава Мутафовъ** — стр. 215. Род. въ гр. Севлиево презъ 1864 г. Основното образование получава въ родния си градъ.